

REPUBLIKA HRVATSKA
TRGOVAČKI SUD SPLIT 9. P-2439/2002
Sukoišanska 6, Split

P R E S U D A

TRGOVAČKI SUD U SPLITU, u ime Republike Hrvatske, po sucu Vinki Mitrović, u pravnoj stvari tužitelja LAURUS d.d. Split u stečaju, zastupan po stečajnom upravitelju Maroje Stjepović iz Dubrovnika, a ovaj po Odvjetničkom društvu Barović i Gavranović-Bilić iz Zagreba, protiv tuženika GRAD SPLIT, Split, Obala kneza Branimira 17, radi utvrđenja prava vlasništva, te po tužbi tužitelja glavnog miješanja LAURUS-BELLEVUE d.o.o. u stečaju, Split, koga zastupa stečajna upraviteljica Meri Šitić iz Splita, a ova po punomoćniku Miro Radelić i Emil Šeparović, odvjetnicima u Splitu, protiv tuženika pod 1. Laurus d.d. u stečaju Split i pod 2. GRAD SPLIT, radi utvrđenja i isplate, na dan presuđenja i izrade odluke 25.02.2013.god.

p r e s u d i o j e

I. Utvrđuje se da je tužitelj Laurus d.d. Split stekao vlasništvo nekretnina označenih kao čest. zgr. 957/2, čest. zgr. 957/8, Z.U. 2340, k.o. Split anagrafske oznake Split, Bana Jelačića 2, u naravi dio hotela Bellevue Split, ukupne površine 2.209,19 m², koji se proteže se na prizemlje jedan, prizemlje dva, I., II., III. kat i potkrovlje (sjever i jug), time da je:

- prizemlje 1, položeno na čest. zgr. 957/2 k.o. Split, površine od 207,00 m² (kavana, stepenice, ulaz, garderoba, caffè kuhinja, ulaz osoblja i wc i garderoba i na čest zgr. 957/8 k.o. Split, površine od 11,35 m² (jedna sprema), što čini ukupno površinu prizemlja jedan, od 218,05 m²,

- prizemlje 2, položeno na čest. zgr. 957/2 k.o. Split, površine 75 m², površine 11 m² (galerija kavane, sanitarni čvor i hal, ulaz); čest. zgr. 957/8 k.o. Split, u površini od 142,34 m² (hal, ulaz, garderoba, restoran, ostava i kuhinja) sa pripadajućom terasom u površini od 121,82 m², što čini ukupno površinu prizemlja 2. od 339,27 m²,

- 1 kat, položen na čest zgr. 957/2 k.o. Split u površini od 204,52 m² (apartman, dvije sobe s wc, tri ureda, recepcija hodnik i stubište), čest zgr. 957/8 k.o. Split površine 134,43 m² (4 sobe s wc, 2 hodnika, tv sale i sanitarni čvor), što čini površinu od 338,95 m².

- 2 kat, položen na čest zgr 957/2 k.o. Split u površini od 179,41 m² (apartman, 5 soba s wc, hodnik i stubište), na čest zgr. 957/8 k.o. Split u površini od 300,17 m² (12 soba s wc, sprema, sanitarni čvor i hodnik), što ukupno čini površinu od 479,58 m²,

- 3 kat, položen na čest.zgr. 957/2 u površini od 206,66 m² (apartman, 5 soba s wc, hodnik i stubište) i na čest zgr 957/8 k.o. Split površine od 270,06 m² (12 soba s wc, sanitarni čvor i hodnik), ukupno površine 476,72 m²

- potkrovlje (sjever), položeno na čest zgr. 957/2 k.o. Split u površini 30,74 m² (ulaz i stubište), na čest zgr. 957/8 k.o. Split površine od 123,26 m² (garderoba, hodnik, sanitarni čvor, podstanica kotlovnice i televizijska centrala) što čini ukupno od 154m², a potkrovlje (jug) je položeno na čest zgr. 957/2 k.o. Split površine od 202,62 m² (noćna kavana, sprema i prostorija lifta) ukupno od 356,62 m²,

- koje etaže su povezane liftom u površini od 4,08 m², sve prema Elaboratu etažiranja hotela Bellevue Split, izrađen od strane Tihomira Duvnjaka, dipl. ing. geodezije od 24.1.2006.god. kao sastavnim dijelom ove presude, pa je utoliko tužitelj ovlašten temeljem ove presude zatražiti i postići uknjižbu prava vlasništva na svoje ime uz istovremeni izbris tog prava s imena tuženika Grada Splita ili njegovog pravnog prednika Poduzeća za poslovne objekte u Splitu, sve to u roku od 15 dana i pod prijetnjom ovrhe.

II. Odbija se tužbeni zahtjev u dijelu koji glasi:

" Utvrđuje se da je tužitelj Laurus d.o.o. u stečaju stekao vlasništvo nekretnine označene kao čest. zgr. 957/9, Z.U. 10960, k.o. Split anagrafske oznake Split, Bana Jelačića 2, u naravi dijela hotel Bellevue Split, ukupne površine 470,08 m², a proteže se na:

- prizemlje dva u površini od 154,43 m² (kuhinja, priprema kuhinje, sprema i garderobe osoblja s pripadajućom terasom)

- I. kat površine 148,33 m² (6 soba s wc, hodnik i sprema)

- II. kat površine 20,24 m² (soba s wc),

sve prema Elaboratu etažiranja hotela Bellevue Split, izrađen od strane Tihomira Duvnjaka, dipl. ing. geodezije od 24.1.2006.god. kao sastavnim dijelovima ove presude.

III. Odbija se glavni i podredni tužbeni zahtjev glavnog umješaka Laurus Bellevue d.o.o. u stečaju Split, koji glasi:

"Utvrđuje se da je tužitelj Laurus Bellevue d.o.o. u stečaju vlasnik nekretnine označen zgr. 957/8 i 957/2, Z.U. 2340 k.o. Split, te čest. zem. 957/9 Z.U. 10960 k.o. Split, te je isti ovlašten temeljem ove presude ishoditi uknjižbu prava vlasništva navedenih nekretnina na svoje ime, uz istodobno brisanje toga prava s imena tuženih.

Dužni su tuženici solidarno, u roku od 15 dana i pod prijetnjom ovrhe naknaditi tužitelju parnični trošak."

IV. Odbija se podredni tužbeni zahtjev glavnog umješaka tužitelja Laurus Bellevue d.o.o. u stečaju koji glasi:

"Utvrđuje se da postoji potraživanje tužitelja Laurus Bellevue d.o.o. u stečaju, kao stečajnog vjerovnika II višeg isplatnog reda naspram stečajnog dužnika Laurus d.o.o. u stečaju u ukupnom iznosu od 11.472.768,00 kn."

V. Odbija se slijedeći podredni tužbeni zahtjev glavnog umješaća tužitelja Laurus Bellevue d.o.o. u stečaju koji glasi:

"Dužan je tuženik Grad Split u roku od 15 dana i pod prijetnjom ovrhe isplatiti 11.472.786,00 kn sa zakonskom zateznom kamatom u visini eskontne stope HNB koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta uvećana za 5% poena pa do dana isplate, a koja kamata na navedeni iznos teče od dana podnošenja tužbenog zahtjeva odnosno od 7.2.2006.god. pa do isplate.

Dužan je tuženik u roku od 15 dana isplatiti tužitelju parnični trošak."

VI. Dužan je tuženik Grad Split, na ime troškova parničnog troška isplatiti tužitelju Laurus d.d. u stečaju iznos od 570.908,00 kn, te je dužan tužitelj Lauru Bellevue d.o.o. u stečaju kao tužitelj iz tužbe glavnog miješanja isplatiti Laurus d.d. u stečaju kao tužitelju iznos od 236.628,00 kn, dok se tužitelj Laurus d.d. za više traženi iznos na ime troškova parničnog postupka u iznosu od 813.080,00 kn odbija kao neosnovan.

r i j e š i o j e

Odbija se prijedlog za izdavanje privremene mjere tužitelja Laurus d.d. Split u stečaju koji glasi:

" Zabranjuje se tuženiku Grad Split svako raspolaganje, posebno otuđenje i opterećenje nekretnina čest zgr. 957/8 i čest zgr. 957/2, Z.U. 2340, k.o. Split, u naravi hotel Bellevue, Split, Bana Jelačića 2,

Ova privremena mjera ima trajati do pravomoćnog okončanja ove parnice."

Obrazloženje

Tužitelj Laurus d.d. Split u stečaju je 3.7.2002.god podnio tužbu pred ovim sudom u kojoj navodi da je posjednik i korisnik nekretnine označene kao čest zgr 957/8 i čest zgr. 957/2, Z.U. 2340 k.o. Split u naravi Hotel Bellevue u Splitu, Bana Jelačića 2. Pravo vlasništva bilo je upisano na ime Prve pučke Dalmatinske banke u Splitu, da bi potom ova nekretnina postala društveno vlasništvo i to temeljem rješenja broj Konf. 57/46 od 26.11.19946. god. rješenjem NO Grada Splita broj 15848/51 od 17.11.1951.god. kada je osnovano Gradsko hotelsko poduzeće hotel Bellevue te je zgrada prenesena kao osnovno sredstvo u novo osnovano GHP "Hotel Bellevue" iz Gradskog hotelskog poduzeća "Marjan", čiji je osnivač bio NO Grada Splita koji je poduzeće osnovao 22.12.1946.god.

Kako to proizlazi iz potvrde TS Split broj R3-2613/99 od 12.4.1999.god. HP "Bellevue" i HP "Marjan" pravni su prednici tužitelja, što nadalje znači da je tužitelj bio, sve temeljem valjanog

pravnog osnova, nositelj prava korištenja i raspolaganja predmetnom nekretninom kao svojim osnovnim društvenim sredstvom više od 50 god., a koja činjenica je notorna na području Splita.

U postupku pretvorbe HUTP Laurus s p.o. Split nekretnine na čest. zgr. 957/8 i 957/2 z.u. 2340 k.o. Split, u naravi zgrada hotela Bellevue, procijenjene su u vrijednosti društvenog kapitala a što sve proizlazi iz djelomičnog rješenja HFP-a pod oznakom Klasa UP/I-943-01/98-02/206 Ur. broj 563-093-301/94-4 od 29. lipnja 1999.god.

U zemljišnim knjigama predmetna nekretnina upisana je kao društveno vlasništvo upravljanjem Gradskog NO Split, a kao nositelj prava korištenja na čest. zgr. 957/2 (osim kino dvorane), Poduzeće za poslovne objekte Split, te na čest. zgr. 957/8, (osim lokala) kao nositelj prava korištenja Poduzeća za poslovne objekte Split.

Pravni slijednik Gradskog NO Split i Poduzeća je tuženik Grad Split, što među strankama nije sporno. Spomenuta kino dvorana i lokal, unutar hotela već više od 40 godina su zapravo sastavni dio zgrade hotela i funkcioniraju kao restoran i kavana ovog hotela. Kako drugih upisa nema, to je po sadašnjem zk stanju upisano društveno vlasništvo pod upravu gradskog NO Split. Dakle, tužitelj je odnosno njegovi pravni prednici postao ovlaštenikom prava korištenja i raspolaganja predmetnih nekretnina temeljem akta titulara društvenog vlasništva koji mu je to pravo priznao, pa kako je nadalje nedvojbeno da je tužitelj odnosno njegovi pravni prednici ova prava i izvršavao u kontinuitetu preko 50 godina, to je predloženo da sud temeljem članka 359. do 363. Zakona o vlasništvu i drugim stranim pravima donese presudu kojom će se utvrditi da je tužitelj vlasnik za cijelo nekretnina, koje u naravi čine hotel Bellevue u Splitu, kako je to tužitelj pobliže naznačio u podnesku od 23.11.2006.god. (list 168 spisa), a sve u skladu sa Elaboratom o etažiranju hotela Bellevue izrađen od strane Tihomnira Duvnjaka dipl. ing. geodezije od 24.1.2006.god.

U obrazloženom podnesku tužitelja (list 48), tužitelj tvrdi da je od 1951.god. stvarni posjednik zgrade označene kao čest. zgr. 957/8 i čest zgr. 957/2 Z.U. 2340 k.o. Split, u naravi hotel Bellevue Split, Bana Jelačića 2.

U odnosu na prigovore tuženika, a da li zgrada hotela Bellevue predstavlja imovinu tužitelja, odnosno, da bi kod diobe imovine pravnih prednika tužitelja predmetna zgrada i dalje ostala u posjedu, te pravu korištenja i raspolaganja, tužitelj se poziva na odredbu članka 359. stavak 2. Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima (dalje ZVDSP-a) prema kojoj zakonskoj odredbi pravo vlasništva i druga stvarna prava koja se steknu po odredbama tog Zakona o pretvorbi prava upravljanja, korištenja i raspolaganja stvarima u društvenom vlasništvu te o pretvorbi prava korištenja građevinskog zemljišta u društvenom vlasništvu, stečena su pod uvjetom da nisu u sukobu s pravima koja na bivšim društvenim stvarima pripadaju drugim osobama na temelju propisa o denacionalizaciji. Kako nije prijeporno da nije podnesen zahtjev za naknadu sve prema odredbama Zakona o naknadi za imovinu oduzetu za vrijeme Jugoslavenske komunističke vladavine, jer banka nije imala pravnog slijednika, pa u tom smislu ne postoje pravne zapreke za pretvorbu prava korištenja i raspolaganja navedenog hotela Bellevue.

Nadalje, tužitelj se poziva na odredbu članka 360. stavak 1. ZVDSP-a, prema kojem pravu upravljanja, odnosno korištenja i raspolaganja na stvari u društvenom vlasništvu je postalo pretvorbom nositelja

tog prava – pravo vlasništva one osobe koja je pretvorbom postala sveopći pravni slijednik dotadašnjeg nositelja prava vlasništva, odnosno korištenja i raspolaganja na toj stvari, a koja stvar je sposobna biti predmetom prava vlasništva; osim ako posebnim Zakonom nije određeno drugačije. Prema stavku 4. istog članka za upis pravo upravljanja odnosno korištenja i raspolaganja u zemljišnim knjigama i drugim javnim upisnicima koji su provedeni do dana stupanja na snagu ovog Zakona, uzet će se da su upisi prava vlasništva.

Stoga, tužitelj drži da nije sporno u konkretnom slučaju da je nekretnina koja je predmet ovog postupka sposobna biti predmetom vlasništva, kao što nije sporno da tužitelj u odnosu na tu nekretninu nije u zemljišnim knjigama upisan kao nositelj prava upravljanja odnosno, korištenja i raspolaganja.

Kod ovakvog stanja stvari, tužitelj je ovlašten, sve prema odredbi članka 363. stavak 2. ZVDSP-a, a budući se ne može osloniti na predmnjevu vlasništva iz odredbe članka 362. stavak 1. ZVDSP-a, već dokazuje suprotno, na način da je pravni prednik bio stekao pravo upravljanja ili korištenja i raspolaganja, navedenom pravnom temelju i uz ispunjenje svih ostalih pretpostavki koje su se za stjecanje tog prava zahtijevale u trenutku stjecanja.

Društveno poduzeće HUTP Laurus s p.o. Split, pretvoreno je u dioničko društvo "Laurus d.d. Split" te sukladno odredbi članka 6. stavak 2. tada važećeg Zakona o pretvorbi na Laurus d.d. Split kao univerzalnog pravnog slijednika, prešla sva prava i obveze ranijeg društvenog poduzeća koje je pretvorbom prestalo postojati. U postupku pretvorbe prednika tužitelja unesena je procijenjena vrijednost društvenog kapitala i zgrada hotela Bellevue što jasno proizlazi iz djelomičnog rješenja HFP-a od 29.6.1999.god., čime je nadalje ispunjena pretpostavka za stjecanje (pretvorbu vlasništva iz odredbe članka 390. stavak 1. ZVDSP-a).

Radi utvrđenja činjenice iz odredbe članka 363. stavak 2. ZV jest pitanje da li je pravni prednik tužitelja bio stekao pravo upravljanja ili korištenja i raspolaganja na valjanom pravnom temelju i uz ispunjenje svih ostalih pretpostavki koje su se za stjecanje toga prava zahtijevale u trenutku stjecanja. Naime, u vrijeme kada je osnovano HP Bellevue nekretnine označene kao 957/8 i čest zgr. 957/2 z.u. 2340 k.o. Split u naravi hotel Bellevue u Splitu, bilo je uknjiženo kao Opće narodna imovina, a kao organ upravljanja Gradski NO u Splitu, sve sukladno tada važećoj Uredbi o uknjiženju prava vlasništva na državnoj nepokretnoj imovini(službeni list FNRJ broj 58/47). Prema Općem zakonu iz svibnja 1946 god. (službeni list 43/46) Narodni odbori, kao organi državne vlasti, bili su ovlašteni osnivati poduzeća u tom postupku, a prema ovlaštenima iz članka 26. i 28. Osnovnog zakona o državnim privremenim poduzećima (Službeni list 62/46) osnivati osnovna sredstva prilikom osnivanja poduzeća što više prenositi osnovna sredstva jednog poduzeća na drugo poduzeće.

Prema naprijed navedenom nedvojbeno je, da je prednik tužitelja stekao pravo upravljanja zgradom hotela na valjanom pravnom osnovu, budući je poduzeće u koje je unesena zgrada hotela Bellevue, kao osnovno sredstvo rada, osnovano od strane nadležnog organa, sve u okviru ovlaštenja organa koje je imao vezano za raspolaganje nekretninama koje su bile opće narodna imovina. Dakle, pravo upravljanja, kao stvarno pravo društveno pravne osobe iz vremena državnog upravljanja (narodnim gospodarstvom) odnosno opće narodnom imovinom, preneseno je (zasnovano) na zakonit način.

Stoga je rješenje NO Grada Splita pod brojem 15848/51 od 17. studenog 1951. god. bilo valjana isprava za uknjižbu prava upravljanja, sve u smislu odredbe članka 1. i članka 7. Uredbe o uknjiženju vlasništva na državnoj nepokretnoj imovini od 17.7.1947.god. koja je tada bila na snazi, a nikakve druge pretpostavke za stjecanje tog prava odnosno prava upravljanja nisu se zahtijevale u trenutku stjecanja. Sve je to još uz nespornu činjenicu da je zgrada hotela doista i predana novoosnovanom poduzeću Bellevue koji je počeo obavljati djelatnost zbog koje je osnovano. Nikada poslije toga Grad Split nije imao nikakvih ovlaštenja niti je na bilo koji način upravljao predmetnom nekretninom što je notorna činjenica.

Na osnovi Ustavnog zakona od 13.1.1953.god. koji uvodi kategoriju društvenog vlasništva (umjesto Opće narodne imovine), pravo upravljanja zamijenjeno je pravom korištenja u odnosu na imovinu, osnovna i obrtna sredstva privrednih poduzeća i drugih društveno pravnih osoba.

Pravo korištenja privrednih poduzeća bilo je uređeno Zakonom o korištenju društvenih sredstava, a privrednih organizacija od 28.12.1957.god. (Službeni list FNEJ 54/57), u pročišćenom tekstu objavljen pod nazivom Zakon o sredstvima radnih organizacija, te je osnovom istog bilo određeno da se prava koja poduzeća imaju u pogledu sredstava (osnovnih i obrtnih) u društvenom vlasništvu kojima upravljaju, ne mogu oduzeti niti ograničiti, osim ako to zahtjeva opći interes koji je onda trebao biti utvrđen saveznim zakonom i u postupku predviđenom za donošenje saveznih zakona. Prema odredbi članka 5. Zakona o uknjižbi upisano pravo upravljanja prešlo je ex lege u pravo korištenja nekretnine u društveno vlasništvo, a tužitelj je o valjanom pravnom osnovu temeljem kojeg je stečeno pravo upravljanja i po ovom Zakonu imao sve uvjete za upis prava korištenja u odnosu na nekretninu koju je kao osnovno sredstvo rada koristio u izvršavanju svoje registrirane djelatnosti.

Pravni prednik tužitelja odnosno HP Bellevue stupio je odmah po osnivanju u posjed predmetne nekretnine koja mu je predana kao osnovno sredstvo i počeo je iskorištavati za obavljanje turističko-ugostiteljske djelatnosti, odnosno upravo one djelatnosti koja je kao takova bila utvrđena u rješenju o osnivanju poduzeća. U katastarskom operatu kao posjednik zgrade hotela upisan je od 1956.god. prednik tužitelja, odnosno HP Bellevue i do danas nije bilo nikakve promjene posjeda, a kako je to vidljivo iz povijesnog izvataka. To je notorno jer su pravni prednici tužitelja u posjedu zgrade preko 50 godina u kojoj su obavljali svoju registriranu djelatnost.

Kao dokaz da je upravo zgrada hotela Bellevue prešla u imovinu tužitelja, a prethodno neprekidno bila korištena od strane njegovih prednika tužitelj prilaže povijesni izvadak iz trgovačkog registra u kojem je razvidno da je pravni prednik HP Bellevue bio HP Split koji je nastao 21.2.1961.god. i to spajanjem UP "Trstenik" i UPR "Zagreb". Jednako tako nije bilo nikakve diobe ni kod osnivanja pravnog slijednika HP "Split", naime HUP "Aspalathos" osnovan 8.11.1972.god. nastao je spajanjem HP "Split", HP "Marjan" i HP "Primorje", pa nikakve diobe ni ovdje nije bilo, već su postojeći pravni subjekti objedinjeni, odnosno, spojeni u jedno poduzeće jednako što je isto poduzeće u cijelosti spojeno i ušlo u sastav Hotelsko turističkog poduzeća "Union Dalmacija" i to 12.7.1976.god. Nadalje, HTUP "Dalmacija" imala je u svom sastavu niz OOUR-a koji su se izdvojili u RO i formirali kao posebne organizacije npr. "Autobusni kolodvor", "Hotel Lav", "Hotel Park", "Hotel Split", "Hotel Marjan", "Dalmacija turist", "Kaštelanska rivijera" i dr., a da bi HUTP "Union Dalmacija" s OOUR-om "Mosor" kao pravni slijednik bio brisan zbog organiziranja sukladno Zakonu o poduzećima u Društveno poduzeće za hotelijerstvo "Mosor s p.o Split" . U dokumentaciji koja postoji u registru, a

sve sukladno za statusne promjene unutar HUTP Union Dalmacija, imovina OOUR-a iskazivala se financijski, te postoje različiti sporazumi analize, bilance elaborati i sl. u kojima se vrijednost sredstava rada iskazuje samo financijski, a ne po strukturi (nekretnine, pokretnine, prava i sl.)

Hotel Bellevue kao i Hotel Central, te Hotel Slavia i prenočište Srebrna Vrata, bila su osnovna sredstva OOUR Mosor u sastavu Union Dalmacije Split, a što je razvidno iz priložene dokumentacije. Tijekom vremena vršeni su različiti investicijski zahvati radi poboljšanja uvjeta u Hotelu Bellevu, a najznačajnija rekonstrukcija je bila 1989.god. pred održavanja MIS-a u Splitu. Investitori radova bili su prednici tužitelja, te je tako dobivena i građevinska dozvola pod brojem 08/UP-I-3664/78 od 15.11.1978.god., u kojoj je utvrđeno da se ista daje po zahtjevu investitora radi rekonstrukcije hotela Bellevue.

Tužitelj je u posjedu dokumenta nazvanog "Poslovni prostori OOUR-a Mosor" bez datuma, koji je ovjeren štambiljem navedenog OOUR-a i potpisano od strane direktora i referenta za organizaciju Mirko Ponoš, te također dokumenta sastavljenog za tadašnji Poslovni kolegijalni organ Union Dalmacije, sastavljen od Mirka Ponoš. Iz ovih popisa razvidno je da je Hotel Bellevue uvršten u kategoriju poslovnih prostora, koji su predani predniku tužitelja s pravom korištenja i upravljanja (u vlasništvu poslije izvršene nacionalizacije), za razliku ostalih prostora koji su pobrojani te je utvrđeno da se koriste temeljem ugovora o najmu. Kazati je međutim, da se status poslovnih prostora, kada je u pitanju pravo korištenja i raspolaganja ili pak korištenja temeljem Ugovora o najmu utvrđen, u cijelosti podudara s popisom koji je za potrebe Grada Splita, Gradskog poglavarstva, izradio 30.9.1994.god. Odsjek za gospodarenje nekretninama, Zavoda za gospodarenje Gradom, gdje je pod točkom 3. ovog potpisa dat tabelarni prikaz poslovnih prostora koje koristi Laurus d.d. Split, a za koje je zaključen ugovor o zakupu između Grada Splita i Union Dalmacije OOUR Mosor. Pod točkom 2. 3. i 4. tabelarnog prikaza utvrđeno je da su sklopljeni ugovori o zakupu za poslovne prostore na adresi Bana Jelačića 3 (hotel Bellevue ima anagrafsku oznaku Bana Jelačića 2) i to Ugovor 837 praonica od 26 m², 1634 od 36 m² te 838 praonica od 98 m². Pod točkom 27.,46. i 48. utvrđeno je da su sklopljeni Ugovori o zakupu za skladište hotela Bellevue i to Ugovor broj 931. za 200 m², Ugovor broj 1789 na adresi Trg Republike 2 za prostor od 72 m² za koji je naznačeno da se radi o kuhinji hotela Bellevue, što nije točno, te ugovor broj 345 na adresi Varoški prilaz 1, skladište 75 m². Na identični način status navedenih poslovnih prostora, sve s naznakom broja ugovora i površinama, utvrđen je u popisu poslovnih prostora OOUR Mosor, te u popisu koji je za PKO Union Dalmacije sačinio tadašnji referent Mirko Ponoš. Ugovor broj 1789 je Trg Republike 2 od 72 m², koji je u ugovoru naveden kao kuhinja hotela Bellevue, a odnosi se na buffet Bellevue (pendrek), a tuženik je ugovorima koji su se sklapali za ovaj prostor vezano za u zakupnine različito označavao uslužnu djelatnost koja se obavljala. Ovaj prostor je vraćen tuženiku.

Iz naprijed navedenog se zaključuje da tuženik nikada nije imao dvojbe vezano za vlasničko pravni status zgrade hotela Bellevue u odnosu na koju je, po izvršenoj konfiskaciji te prelasku u Opće narodnu imovinu pravo upravljanja preneseno na pravnog prednika tužitelja. Kako se radilo o osnovnom sredstvu rada tužitelja odnosno njegovih prednika na kojima je isti imao valjano stečeno i pravo korištenja odnosno raspolaganja, to naravno tuženik nikada za ovaj prostor nije ni s tužiteljem zaključio nikakve ugovore, što bi sve bio slučaj da je zgrada hotela bila u vlasničkom Fondu Grada Splita. U odnosu na konstataciju vještaka Tihomira Duvnjaka glede identifikacije čest. zem. kojima se označava zgrada hotela Bellevue, a prema kojem bi se zgrada hotela i po nekim etažama protezala

dijelom i na čest. zem. 957/9 k.o. Split, tužitelj je kao takvu unio i procijenio u društveni kapital vezano za cjelokupnu zgradu hotela Bellevue.

U odgovoru na tužbu (list 19 spisa), te tijekom postupka (list 102 spisa) podnesak od 14.2.2005.god., tuženik se protivi u cijelosti tužbi i tužbenom zahtjevu kao neosnovanim, te predlaže sudu odbiti tužbu uz dosudu tužitelja na plaćanje parničnog troška. U pogledu zahtjeva tužitelja za izdavanje tabularne isprave kao obvezno pravnog zahtjeva i tuženik ističe prigovor zastare te se protivi izdavanju predložene privremene mjere zabrane raspolaganja i opterećenja predmetne nekretnine jer za istu ne postoje uvjeti iz OZ-a.

U podnesku od 14.2.2005.god. tuženik navodi da pozivanje tužitelja na rješenje HFP-a kojim je izvršena rezervacija dionica za sporne nekretnine nije valjan pravni osnov stjecanja vlasništva nekretnina. Društveni kapital u rješenju Fonda je nominalna veličina temeljem koje se pretvara pravna osoba društvenog poduzeća u trgovačko društvo kojem je poznat vlasnik, a ne predstavlja stvarno pravni osnov stjecanja pravo vlasništva nekretnina. Bez pravnog značaja je pozivanje tužitelja na rješenje NO Grada Splita iz 1951.god. o osnivanju Hotelskog poduzeća iz razloga što akt o osnivanju također nije pravni osnov stjecanja vlasništva spornih nekretnina.

Navedenim rješenjem nije izvršena dodjela u smislu tada važećih propisa, već se navedenim rješenjem osniva Gradsko hotelsko poduzeće kao Hotel Bellevue, a ne odlučuje o prijenosu nekretnina društvenog vlasništva koje pravo korištenja i raspolaganja i dalje ostaje NO Grada Splita.

Knjigovodstveno vođenje nekretnina kao osnov sredstava društvenog poduzeća kao organizacijske i statusne promjene društvenih pravnih osoba na koje se tužitelj poziva, također ne utječu niti mogu biti osnov stjecanja vlasništva nekretnina u društvenom vlasništvu. Također je neosnovano pozivanje tužitelja na stjecanje vlasništva temeljem Zakona o pretvorbi i Zakona o privatizaciji jer pitanje vlasništva spornih nekretnina nije riješeno, niti je moglo biti riješeno u pravnom postupku privatizacije kako to pogrešno smatra tužitelj. Naime, unošenjem vrijednosti nekretnina i rezervacija dionica u postupku pretvorbe i privatizacije ne određuje se pravo vlasništva nad tim nekretninama, niti je HFP ovlašten utvrđivati vlasništvo nad nekretninama, već je u fazi donošenja rješenja o namjeravanoj pretvorbi dužan paziti na realnost procjene kapitala i s tim u vezi vrijednost dionica na tržištu.

Dakle, time što je tužitelj u postupku pretvorbe i privatizacije vrijednost procijenio rezervirao u kapital društva, nije stekao vlasništvo na spornim nekretninama u svojoj pretvorbi. Nesporno je da je predmetna nekretnina kao vlasništvo tuženika temeljem članka 360. stavak 1. ZVDSP-a nikada tužitelj nije bio upisan kao nositelj prava korištenja i raspolaganja društvenim vlasništvom, da nikakvim valjanim pravnim aktom nije postao niti bio nositelj prava korištenja i raspolaganja predmetne nekretnine, pa tužitelj nije ni mogao steći pravo vlasništva temeljem ZVDSP-a kao ni temeljem Zakona o pretvorbi i privatizaciji.

Tuženik se u podnesku od 5.2.2007.god. (list 245 spisa) kojim je tužitelj precizirao tužbeni zahtjev, usprotivio te predložio da sud odbaci tužbu kao nedopuštenu.

Tuženik na ročištu od 04.05.2010.god. (list 319 spisa) te podneskom od 7.6.2010.god. (list 321 spisa) izvješćuje sud i stranke da ima saznanja da je RH, pred Uredom državne uprave Splitsko-dalmatinske županije podnijela prijedlog za utvrđivanje prava vlasništva RH, sve temeljem članka 77. Zakona o naknadi za imovinu oduzetu za vrijeme Jugoslavenske komunističke vladavine (NN broj 92/96, 39/99,

42/99, 92/99, 43/00, 131/0, 27/01,65/01, 80/02, 81/02, 204/03) i to za nekretnine upisane u Z.O. 2340 i 10960 oboje k.o. Split. Na predmetnim nekretninama je bila upisana Prva pučka Dalmatinska banka d.d. koje su predmetne nekretnine konfisirane presudom Okružnog suda u Splitu broj K-1745 od 12.11.1945.god. te prenesen u vlasništvo FNRJ. Navedene nekretnine u naravi su objekt hotela Bellevue u Splitu.

Dana 7.2.2006.god. pred ovim sudom tužitelj Laurus Bellevue d.o.o. u stečaju, Split podnio je tužbu glavnog miješanja protiv tuženika pod 1. Laurus d.d. u stečaju, Split i tuženika pod 2. Grad Split, radi utvrđenja i isplate te je predmet pod brojem P-273/06 pripojen predmetu P-2439/02 radi zajedničkog raspravljanja i donošenja odluke na ročištu od 23.11.2006.god.

U tužbi tužitelja glavnog miješanja koja je podnesena dana 7.2.2006.god. Laurus Bellevue d.o.o. u stečaju navodi da ima pravni interes miješanja u ovom postupku radi utvrđenja prava vlasništva i drugih prava, temeljem čl. 198. ZPP-a. Da je isključivi i dugogodišnji korisnik Hotela Bellevue koja je označena kao čest.zgr.957/8 i 957/2 Z.U. 2340 te čest. zem. 957/9 Z.U. 10960. Da je u dobroj vjeri i temeljem valjane pravne osnove, neprekidno i nesmetano koristi predmetnu nekretninu od 17.11.1951.god. kada mu je nekretnina rješenjem Odbora... broj 15848/51 od 17.11.1951.god. dana na korištenje i upravljanje. Od tada pa do današnjeg dana tužitelj i njegovi pravni prednici su se ponašali kao isključivi vlasnici zgrade, te se brinuli o tekucem i investicijskom održavanju. Organizacijskim promjenama kod tuženika pod 1. Laurus d.d. Split u stečaju, a u cilju nanošenja štete novoosnovanim društvima s ograničenom odgovornošću uključujući tužitelja, sva imovina društva uključujući nekretnine, upisana je kao temeljni kapital tuženika pod 1., tako su rješenjem HFP-a od 29.6.1999.god. temeljni kapital tuženika pod 1., upisane nekretnine označene kao čest. zgr. 957/2 i 957/8 k.o. Split koje u naravi predstavljaju dio zgrade Hotela Laurus Bellevue, no u temeljni kapital nije unesen i dio hotela označene kao čest. zem. 957/9 k.o. Split.

Upisom gore navedenih nekretnina u temeljni kapital tuženika pod 1. ništa se nije promijenilo u pravu korištenja i upravljanja Hotela Bellevue jer je on i dalje ostao u cijelosti u posjedu tužitelja.

Sve nekretnine uknjižene su kao Opća imovina, s tim da je kao organ upravljanja naveden kao organ u Splitu, dakle s obzirom na prirodu vlasničkog upisa i da se radi o zgradi moguće je stjecanje prava vlasništva dospjelošću posebno, kad se uzme u obzir činjenica da je isti u dobroj vjeri i temeljem valjane pravne osnove posjednik od 1951. god. U temeljni kapital tužitelja upisana je vrijednost opreme inventara čija je procjena 1.954.925,00 kn.

Tužitelj je u protekle 3 godine od otvaranja stečajno postupka, tj. od 13.6.2002.god., pa do 31.12.2004. uložio značajna sredstava u održavanju opreme i hotela te isplatio obveze za temeljitu rekonstrukciju objekta u vrijednosti od 562.943,25 kn.

Tužitelj je također svojim dugogodišnjim poslovanjem stvorio image i prepoznatljivost hotela čija vrijednost prelazi samu tržišnu vrijednost objekta za koju tužitelj smatra da predstavlja novčanu protuvrijednost od 25% procijene tržišne vrijednosti hotela Bellevue.

Tužitelj smatra da je njegovo vlasništvo nad zgradom hotela Bellevue neupitno, te se isti desetljećima ponašao kao vlasnik, održavao zgradu i ime hotela, o čemu mogu posvjedočiti svi građani Splita. Koliko su se tuženici smatrali vlasnicima hotela i postupali u skladu s time možda najbolje govori

činjenica da isti do pokretanja parničnog postupka nisu ni znali da čest zem. 957/9 k.o. Split predstavlja sastavni dio hotela. Tek podredno, u slučaju, da sud ne usvoji tužbeni zahtjev radi utvrđenja prava vlasništva, postavlja se podredni tužbeni zahtjev kojim se traži isplata vrijednosti uložene imovine tužitelja u hotelu, uloženi sredstava i novčanu protuvrijednost goodwilla odnosno imena tvrtke kao prepoznatljive vrijednosti grada Splita.

Stoga, tužitelj traži utvrđenje prava vlasništva nekretnina označenih kao čest.zgr. 957/8 i 957/2 z.uz. 2340 i čest. zem. 957/9 z.u. 10960 sve k.o. Split, te ovlaštenje da temeljem presude ishodi uknjižbu prava vlasništva na navedenim nekretninama na svoje ime.

Nadalje, da ukoliko sud odbije ovakav tužbeni zahtjev, tužitelj iz tužbe glavnog mješanja traži da se utvrdi da postoji potraživanje tužitelja naspram tuženika pod 1. i 2. kao solidarnih dužnika na ime vrijednosti opreme u hotelu Laurus Bellevue u iznosu 1.954.925,00 kn, te da se utvrdi postojanje potraživanja tužitelja naspram tuženika kao solidarnih dužnika na ime uloženi sredstava na hotelu u periodu od 13.6.2002.god. do 31.12.2004.god. u iznosu od 562.943,25 kn, te se traži utvrđenje tražbine tužitelja naspram tuženika kao solidarnih dužnika na ime goodwilla u iznosu od 25% od procijenjene tržišne vrijednosti nekretnine hotela Bellevue, sve uz dosudu troškova parničnog postupka.

Podneskom od 1.2.2010.god. (list 267 spisa) tužitelj glavni umješlač obavještava suda da je 24.4.2009.god. da izvršio ponovnu procjenu vrijednosti materijalne i nematerijalne imovine i procijenjene vrijednosti goodwilla hotela Bellevue, sve po ovlaštenom revizoru Ivici Filipoviću, samostalnom sudskom vještaku za knjigovodstveno financijske poslove koja iznosi 9.445.860,18 kn, a ukupna vrijednost materijalne i nematerijalne imovine hotela na dan 24.4.2009.god. iznosi 2.026,926,00 kn. Naime, glavni umješlač potražuje isplatu navedene procijenjene vrijednosti hotela samo u slučaju kada bi sud odbio glavni tužbeni zahtjev kojim se traži utvrđenje da je vlasnik same zgrade, te kao podredni tužbeni zahtjev traži utvrđenje postojanja tražbine tužitelja Laurus Bellevue d.o.o. u stečaju kao stečajnog vjerovnika II višeg isplatnog reda naspram stečajnog dužnika Laurus d.d. u stečaju u ukupnom iznosu 11.472,486,00 kn.

Ukoliko sud odbije glavni tužbeni zahtjev, predlaže se donijeti podredni tužbeni zahtjev kojem je dužan Grad Split u roku od 15 dana i pod prijetnjom ovrhe isplatiti Laurus Bellevue d.o.o. u stečaju, iznos od 11.472.786,00 kn sve sa zakonskom zateznom kamatom o visini eskontne stope HNB koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta a koje je prethodilo tekućem polugodištu uvećano za 5% poena pa do isplate a koja kamata teče od dana podnošenja tužbenog zahtjeva od 7.2.2006.god. pa do isplate sve uz naknadu troškova parničnog postupka sve na ime zahtjeva za materijalnu i nematerijalnu imovinu uloženu u hotel.

U odgovoru na tužbu glavnog umješlača tuženi pod 1. i pod 2. su osporili potraživanja tužitelja, u odnosu na izvršena ulaganja koja je vršio tužitelj smatraju da je navedeno potraživanje vezano za investicijska ulaganja u hotel tužitelju priznato u stečajnom postupku koji se vodi nad tužiteljem kao troškovi postupka.

U tijeku postupka sud je izveo dokaze pregledom spisa konfiskacije Prve pučke dalmatinske Banke Split, pod brojem Rz-327/49, rješenje Narodnog odbora grada Splita Narodne Republike

Hrvatske datirano Split, 17.11.1951 broj 15.848/51, Z.U. 2340 K.O. Split za čest. zgr. 957/2 i 957/8, Potvrdu Trgovačkog suda Split od 12.4.1999.god. broj R3-2613/99, djelomično rješenja HFP-a Klasa UP/I-943-01/98-02/206 Ur.broj 563-03-301/99-4 datirano Zagreb 29.6.1999.god. ovjereno po javnom bilježniku broj Ov-2155/9 od 6.7.1999.god., građevinska dozvola broj 08/UP-I-3664/78 datirana 15.11.1978.god. izdata od Sekretarijata za urbanizam, građevinske komunalne poslove, Odsjek za izgradnju objekata Općine Split, Elaborat procjene vrijednosti objekata Laurus Split, svezak spisa Upravnog tijela 08/UP-I-3664/78 investitora Union Dalmacija Split (građevna dozvola adaptacije hotela Bellevue Split), rješenje Narodnog odbora Grada Splita broj 14007/53 datiran Split 31.7.1953.god., rješenje Narodnog odbora Grada Splita, Povjereništvo za financije broj 8197/51 od 27.12.1951.god., rješenje Okružnog privrednog suda u Splitu od 21.2.1955.god. broj Fi-156/54, izmjera dipl.ing.geodet. Tihomir Duvnjak, i vještvo identifikacije nekretnine radi utvrđenja prava vlasništva datiran Podstrana, svibanj 2004.god., rješenje Agencije za restrukturiranje pri razvoj RH broj 01-02/92-06/438 datirana Zagreb, 29.12.1992.god., povijest promjena na katastarskoj čestici izdate od Državne geodetske uprave, Područni ured za katastar RH, Klasa: 936-02/02-05/131 Ur.broj 541-18-01/20-02-2 od 22.7.2002.god., reg. Izvadak Fi-1689/89 od 21.2.1990.god. Okružnog privrednog suda u Splitu, izvadak Fi-1688/89 od 21.2.1990.god. Okružnog privrednog suda Split, izvadak Fi-1688/89 od 21.2.1990.god. Okružnog privrednog suda Split, izvadak Fi-1641/93 od 22.4.1993.god., Okružnog privrednog suda Split, izvadak Fi-1641/93 Okružnog privrednog suda Split, Elaborat o opravdanosti reorganizacije OUR-a u sastavu RO Union Dalmacija, datiran Split, veljača 1982.god., račun Brodomercur datiran 11.4.1980.god., Ugovor 39/87 Arhitekt, Projektni atelijer za urbanizam i arhitekturu Split, Ugovor 217/89 od 8.11.1989.god., Ugovor 3998 o izvođenju radova od 22.12.1989.god., popis poslovnih prostora OOUR Mosor, Dopis Grada Splita, Zavoda za gospodarenjem gradom, 30.9.1994.god., upućen Gradskom poglavarstvu Grada Splita, dopis Zavoda za izgradnju, Sektora za poslovni prostor datiran Split, 1.4.1985.god., 1.1.1987.god., Ugovor o zakupu poslovnog prostora, Split 3.5.1988.god., Odluka o organizaciji dioničkog društva Laurus u Holding poduzeće uz Istodobno osnivanje novih poduzeća, 8.2.1994.god. broj 01/94, statutarna odluka o dopuni Statuta Laurus d.d. Split od 8.2.1994.god., Izvadak iz registra TS Split od 3.6.1994.god. broj Fi-4192/94, rješenje TS Split od 3.6.1994.god. broj Fi-4214/94, procjena vrijednosti osnovnih sredstava od 18.4.1994.god. rađena po Tihomir Luković, sudski vještak, izvod iz zapisnika Odluke Laurus Holding d.d. Split UO-4804/95 od 13.3.1995.god., dopis Komisije Vlade RH za rješavanje sporova o pravima Općina, gradova i županija od 11.11.1996.god., Odluka Vlade RH, Komisija Vlade za rješavanje spora o pravima općina, gradova i županija Klasa 940-01/95-01/0407 Ur.broj 515-96-19 datirano Zagreb, 24.10.1996.god., zapisnik OS Split od 1.4.1996.god. u predmetu broj I P-844/94, povijesni upis z.k. stanja z.u 2340, dopis poduzeća za poslovne objekte u Splitu od 6.9.1966.god., rješenje o izmjeni i dopuni rješenja o osnivanju Zavoda za izgradnju poslovnih objekata u Splitu od 24.5.1963. broj 01-24720/1/64, rješenje o osnivanju Zavoda za izgradnju poslovnih objekata Split broj 01-26684/11-1960 od 14.10.1960.god., popis poslovnih zgrada, Potvrda Ureda državne uprave Splitsko-dalmatinske županije, Službe za prostorno uređenje, Zaštitu okoliša, graditeljstvo i imovinsko pravne poslove, Odsjek za graditeljstvo i obnovu Klasa 361-08/6-01/00076, Ur.broj 2181-05-02-00-06-04 datirano Split, 29.6.2006.god., Elaborat etažiranja hotela Bellevue izrađena po sudskom vještaku za geodeziju Tihomir Duvnjak od 24.1.2006.god., prerin katastarskog plana, Ugovor o realizaciji integralnog inf sustava Laurus Bellevue do.o. u stečaju od 16.8.2005.god., Ugovor o izvođenju radova od 21.5.2005.god., račun inercada d.o.o. 5/05 od 25.7.2005.god., račun 06/05 od 25.7.2005.god. račun Grenc i Grenc d.o.o. Split broj 08/2005 od 15.4.2005.god., račun Tapetarstvo i interijerstvo d.o.o. Split broj 32. od 16.5.2005.god., procjena ulaganja u kavanu i restoran hotel

Bellevue Nostromo d.o.o. Split, račun Velo d.o.o. od 1.2.2004.god., od 28.2.2006.god., od 4.3.2006.god. od 20.3.2006.god. od 27.6.2006.god. od 28.2.2006.god., od 31.5.2005.god., račun Domooprema d.o.o. Split od 31.3.2006.god. pod brojem 00030-01, od 24.6.2006.god. broj 00049-01, od 12.7.2006.god. broj 00057-01, od 18.7.2006.god. broj 00064-01, od 31.7.2006.god. broj 00071-01 od 29.8.2006.god. broj 0007801, od 30.9.2006.god. broj 00096-01, od 22.12.2006.god. broj 00130-01, od 14.12.2006.god. broj 00125-01 od 6.7.2004.god. broj 00516-03 od 6.7.2004.god. broj 00515-11, od 28.10.2006.god. broj 00101-01, od 23.10.2006.god. broj 00098-01 od 30.11.2005.god. broj 00153-01, procjena vrijednosti Goodvila Laurus Bellevue d.o.o. u stečaju, izrađena po mr. Ivica Filipović, stalni sudski vještak za knjigovodstvo i financijske poslove i dr. Ivica Pervan od 13.6.2006.god., račun Tepih centar d.o.o. Zagreb broj 86 od 30.3.2005.god., račun Lesnina d.o.o. Split datiran 19.9.2005. broj 5732902451, račun otpremnica broj 426 od 30.8.2008.god. Euroshop Split, račun otpremnica broj 302-001-02 Robot Commerce d.o.o. Split od 21.11.2005.god., račun broj 3-0024 Sjaj Hrasnik od 17.2.2005.god., zaključak HFP-a RH Klasa UP/I-943-01/07-03/5 Ur. Broj 563-03-02-01/01-2009-7 datirano Zagreb 15.2.2009.god., procjena vrijednosti Goodvila hotela Belvi u Splitu od 22.4.2009.god., procjena vrijednosti materijalne i nematerijalne imovine Laurus d.o.o. u stečaju 24.4.2009.god., s popisom inventure robe iz travnja 2009.god., prijedlog Općinskog državnog odvjetništva Uvm-DO-479/08 od 30.3.2009.god., zapisnik Službe za imovinsko pravne poslove, Ureda državne uprave Splitsko dalmatinske županije Klasa UP-I-942-04/09-01/08 Ur.broj 2181-05-03-10-05 od 3.3.2010.god., Zapisnik s očevida od 30.4.2010.god.

Tužbeni zahtjev je djelomično osnovan.

Odbija se tužbeni zahtjev tužitelja glavnog umješaača kao neosnovan u cijelosti.

Nije prijeporno da je Narodni odbor Grada Splita pod brojem 15848/51 dana 17.11.1961.god., temeljem članka 59. stavak 3. Općeg Zakona o Narodnim odborima a u vezi članka 4. i 5. Zakona o državnim privrednim poduzećima a u cilju razvijanja privrednih snaga zemlje i jačanje socijalističke privrede donio rješenje o osnutku Gradskog hotelskog poduzeća Hotel Bellevue sa sjedištem u Splitu. Osnovna sredstva poduzeća sastojala su se iz objekta Hotel Belevue, namještaja i raznog uređaja u vrijednosti od dinara 8,156.286.- koja su dobivena od Gradskog hotelskog poduzeća Marjan, a obrtna sredstva koja su bila potrebna poduzeću dobivena su iz kredita na osnovu financijskog plana. Predmet poslovanja poduzeća je vršenje svih vrsta usluga iz turističko ugostiteljske privrede te poduzeće spada pod nadležnost Narodnog odbora Grada Splita.

Rješenjem NO odbora, Povjereništva za financije broj 8197/51 od 27.12.1951.god. Gradsko hotelsko poduzeće Hotel Bellevue upisano je u Registar državnih privrednih poduzeća, a rješenjem istog Odbora Grada Splita broj 14007/53 od 31.7.1953.god. promijenjen je naziv u Hotelsko poduzeće Hotel Bellevue, a rješenjem istog odbora Povjereništva za financije.

Iz pregledanog spisa Konf-57/47 proizlazi da je presudom od 27.11.1945. pod brojem K 117/45 Okružnog suda u Splitu izrečena konfiskacija Prve pučke dalmatinske banke u Splitu, a rješenjem Kotarskog suda u Splitu temeljem članaka 22. Zakona o konfiskaciji određen je prijenos u posjed Države i predaje Oblasnom Narodnom odboru za Narodnu imovinu cjelokupni saldo, pokretnine, inventar i postrojenje Hotela Bellevue u Splitu, te čest.zgr. 957/2/8/9, 2656/1, 2603/2, 32/48, čest. zgr. 2603/3, 8/24 čest. zgr. 2603/9, čest.zem. 9903/3, 8/24, čest. zem. 9903/1 Z.U. 2340, čest.zem 2369 i

3675, čest.zg.r 2326/2, 1096/1, 1096/6 i 1096/7 Z.U. 2340 k.o. Split u procijenjenoj vrijednosti od din 16.741-248.- te nekretnine prema zapisniku i popisu o procjeni.

Prema zadnjem upisu iz zemljišno knjižnog stanja proizlazi da je na čest. zgr. 957/2, 957/8 Z.U.2340 te na čest. zem. 957/9 Z.U. 1096 izvršen upis Opće narodne imovine, a kao nositelj prava korištenja NO Grada Splita, s nositeljem prava korištenja Poduzeće za poslovne objekte Split. Pravni slijednik gradskog NO i poduzeća za poslovne objekte je Grad Split što u tijeku postupka nije ni bilo prijeporno.

Radi utvrđenja prava vlasništva da li je nekretnina u naravi Hotel Bellevue u Splitu položena na čest.zgr. koje su navedene u tužbi od 3.7.2002.god. identifikaciju je izvršio sudski vještak za geodeziju Tihomir Duvnjak od 7.5.2004.god. i 24.1.2006.god. kojim je utvrđeno da Hotel Bellevue predstavlja jednu samostalnu uporabnu cjelinu koju sačinjava prizemlje, I., II. i III kat i potkrovlje, te zgrada na kojoj se nalazi hotel je čest. zgr. 957/2, 957/8 i 957/9 k.o. Split.

U tijeku postupku je kao prijeporno bilo za utvrditi da li je tužitelj Laurus d.d. pravni slijednik gradskog hotelskog poduzeća Hotel Bellevue, te je u prilog navedenoj tvrdnji tužitelj priložio potvrdu Trgovačkog suda u Splitu od 12.4.1999.god. iz koje proizlazi da je hotelsko poduzeće Split nastalo spajanjem ugostiteljskog poduzeća Restauracija "Zagreb", HP "Belevue" Split i ugostiteljskog poduzeća "Trstenik" Split, te da je upis izvršen pod brojem Fi-106/61 od 21.2.1961.god. HP Split iz Splita brisano je rješenjem istog suda pod brojem Fi-711/72 od 8.11.1972.god. uslijed spajanja u novo poduzeće "Asphalatos Split". Hotelsko ugostiteljskog poduzeća "Asphalatos Split" je nastalo spajanjem HP Primorje Split, HP Marjan Split i HP Split, Split, a rješenjem ovog suda od 8.11.1972.god. HUP "Asphalatos Split" je brisan iz registra ovog suda 12.7.1976.god. pod brojem Fi-456/76 zbog spajanja u Hotelsko turističko ugostiteljsko poduzeće "Union Dalmacija" Split, te osnivanja Osnovne organizacije udruženog rada Mosor.

Iz postojećeg elaborata o opravdanosti reorganizacije OOUR-a u sastavu RO Union Dalmacija koji je datiran Split, veljača 1982.god. razvidno je da su u sastavu RO Union Dalmacija bili OUR "Mosor, "Turist", "Zagreb", "Zdravljak" i "Pekar", a da je u sastavu OOUR Mosor bio naveden Hotel Bellevue za smještaj kapaciteta. Da je hotel Bellevue iz Splita korišten od strane HUTP Union Dalmacija iz Splita, to proizlazi i iz građevinske dozvole izdane od Sekretarijata za urbanizam Odsjeka za izgradnju objekata broj 08/UP-I-3664/78 od 15.11.1978.god. kojom se investitoru HUTP Union Dalmaciji iz Splita odobrava rekonstrukcija hotela Bellevue u skladu s projektnom dokumentacijom.

Nadalje, rješenjem Fi-1689/89 od 21.2.1990.god. upisano je brisanje radne organizacije Union Dalmacija Split, OOUR-a Mosor zbog organiziranja u Poduzeće za ugostiteljstvo i hotelijerstvo Mosor s p.o.. Rješenjem pod brojem Fi-6972/90 od 13.12.1990.god. izvršena je promjena tvrtke u Poduzeće za hotelijerstvo, ugostiteljstvo i turizam Laurus s p.o. Split. Temeljem rješenja Fi-1641/93 od 22.4.1993.god. izvršen je upis promjene oblika organiziranja pretvorbom poduzeća i tvrtka glasi Laurus d.d. za hotelijerstvo, ugostiteljstvo i turizam Split. Rješenjem brojem Fi-4192/94 od 3.6.1994.god. izvršen je upis organiziranja poduzeća u Holding i promjena tvrtke na način da ista glasi Holding d.d. za hotelijerstvo, ugostiteljstvo i turizam Laurus Split. Rješenjem Tt-95/444 od 13.10.1995.god. izvršen je upis usklađenja društva sa Zakonom o trgovačkim društvima u Laurus d.d. za ugostiteljstvo i turizam Split.

Navedenim upisom tužitelj je dokazao da je pravni slijednik HP Bellevue a što je u tijeku ovog postupka bilo prijeporno.

Iz navedenog pravnog slijeda proizlazi da je HUTP Laurus s p.o. rješenjem Agencije za restrukturiranje i razvoj RH broj 01-02/92-06/438 od 29.12.1992.god. temeljem članka 12. Zakona o pretvorbi društvenih poduzeća dana suglasnost za namjeravanu pretvorbu poduzeća koja je utvrđena Odlukom i programom pretvorbe na način da se društveno poduzeće HUTP Laurus pretvara u dioničko društvo Laurus d.d. Split s procijenjenom vrijednošću društvenog kapitala Laurus d.d. Split od 8.109.395.400 HRD odnosno protuvrijednost od 17.217.400 DEM. Na ime osiguranja naknade nekadašnjim vlasnicima nekretnina zabranjeno je raspolaganje dijelom procijenjene vrijednosti društvenog kapitala u iznosu od 12.195.075 DEM, odnosno HRD 5.743.880.325, koji se prenosi u Hrvatski fond za razvoj.

Odlukom o organiziranju dioničkog društva Laurus u holding poduzeće uz istodobno osnivanje novih poduzeća podjelom dijela imovine od 8. veljače 1994.god., a koji upis u registru Trgovačkog suda je proveden 3.6.1994.god. pod brojem Fi-4192/94, neprijeporno proizlazi da je izvršena procjena osnivača prema elaboratu o procjeni sve prema rješenju Agencije za restrukturiranje i razvoj RH čiji je pravni slijednik HFP Zagreb od 29.12.1992.god. ukupne vrijednosti od 17.217.400 DEM što predstavlja protuvrijednosti od 8.109.395.400 HRD po tečaju od 29.12.1992.god. time da se dio imovine prema izvršenoj procjeni u vrijednosti od 12.195.075 DEM (5.743.880.325 HRD) kroz dionice prenosi na HFP i rezerviran je za rješavanje odnosa kod nacionalizacije, preostali dio imovine u visini od 4.606.969 DEM odnosno protuvrijednost od 17.174.237.01 HRD kao raspoloživi dio je podijeljen na društva s ograničenom odgovornošću u pojedinačnoj vrijednosti na način da je na novo osnovano društvo Laurus Bellevue d.o.o. prenijet iznos u vrijednosti od 521.065 dem odnosno 1.954.925.295.- HRD.

Iz navedene odluke proizlazi da je poduzeće Laurus Bellevue d.o.o. iz Splita osnovano 3.6.1994.god. kako je to provedeno u registru Trgovačkog suda Split pod brojem Fi-4214/94 s osnivačkim ulogom u stvarima u vrijednosti od 521.065 DEM, sve u protuvrijednosti HRD.

Međutim, nije prijeporno da je izvršena procjena vrijednosti osnovnih sredstava Poduzeća Laurus Bellevue d.o.o. Split na dan 18.4.1994.god. po sudskom vještaku Tihomiru Vukoviću, koji je utvrdio i procijenio sredstva zatečena u objektu hotela Bellevue na dan 31.12.1992.god., uvećano za novo nabavljena sredstva na dan procjene odnosno od 18.4.1994.god. na iznos od 521.065 DEM ili 1.954.925.295 HRD i to je upravo u vrijednosti koja je unesena kao osnivački ulog Laurus Holding d.d. u poduzeće Laurus Bellevue d.o.o.. Naime, radi se o vrijednosti koja je na ime iznosa uloga unesena prilikom osnivanja Laurus Bellevue d.o.o. iz Splita na dan 3.6.1994.god.

Sukladno Odluci o organiziranju d.d. Laurus u holding poduzeće uz istodobno osnivanje novih poduzeća podjelom imovine u ožujku 1995.god., Laurus holding d.d. Split donio je Odluku da se sukladno temeljnim odrednicama između holdinga i firmi kćerki, ne može bez znanja i supotpisa glavnog direktora vršiti odliv sredstava kao i kontrole cjelokupnog poslovanja firmi kćerki, pa kako su sve nekretnine u vlasništvu holdinga da firme kćeri moraju participirati holdingu naknadu za korištenje istih prema utvrđenoj mjesečnoj cijeni zatvorenog i otvorenog prostora.

U postupku pretvorbe društvenog poduzeća HUTP Laurus s p.o., doneseno je djelomično rješenje Klasa UP/I-943-01/98-02/206 od 29.6.1999.god., a sve temeljem Zakona o pretvorbi društvenih poduzeća u vrijednost društvenog kapitala procijenjena je lokacija hotel Bellevue u Splitu, označeno kao zgr. 957/8 površine od 328 m² i zgr. 957/2 u površini od 268 m² sve Z.U. 2340 na kojim česticama je sagrađen hotel Bellevue, uz napomenu da je u HFP izvršena rezervacija dionica u protuvrijednosti zemljišta označen kao k.č.br. 957/8, k.č.br. 957/2 Z.U. 2340 k.o. Split i objekt hotela Bellevue iz razloga što nisu riješeni imovinsko pravni odnosi.

Hrvatski fond za privatizaciju je dana 15.12.2012.god. rješavajući po zahtjevu tužitelja Laurus d.d. u stečaju za dopunu rješenja o iskazu nekretnina donio zaključak kojim je odbijen zahtjev za dopunu djelomičnog rješenja o iskazu nekretnina od 29.6.1999.god. na način da se upiše čest. zgr. 957/9 k.o. Split upisana u Z.U. 10960 k.o. Split, sve uz obrazloženje da je u Elaboratu o pretvorbi unesena ukupna površina svih prostora od kojih se sastoji hotel Bellevue, osim razlike od 8,31 m² u odnosu na vještački nalaz Tihomira Duvnjaka od 24.1.1996.god. Pa kako se radi o zanemarivoj razlici da zbog toga Fond ne bi trebao udovoljiti zahtjevu te dopustiti dopunu rješenja bez obzira što u Elaborat pretvorbe nije procijenjena nekretnina označena kao čest. zgr. 957/9 k.o. Split.

Tužitelj Laurus d.d. u stečaju u tijeku postupka ističe da tuženik Grad Split nije imao nikakvih ovlaštenja a niti je na bilo koji način upravljao predmetnom nekretninom, jer da je pravni prednik tužitelja hotelsko poduzeće Bellevue stupilo odmah po osnivanju u posjed predmetne nekretnine koja mu je predana kao osnovno sredstvo. Pravni prednici tužitelja su u stalnom posjedu predmetne nekretnine u kojoj se preko 50 godina obavlja registrirana djelatnost, na kojoj nekretnini su pravni prednici tužitelja imali najprije pravo upravljanja, a zatim pravo korištenja nekretnine u društvenom vlasništvu, a nakon toga pravo raspolaganja, sve do izvršene pretvorbe. Kao argument u prilog svojoj tvrdnji tužitelj dostavlja popis poslovnih prostora OOUR Mosor u sastavu ROHUT Union Dalmacija Split iz kojeg je razvidno da se hotel Bellevue vodi kao nacionalizirani poslovni prostor koji su predani na korištenje i upravljanje OOUR Mosor zajedno sa hotelom Bellevue su navedene nekretnine: Slavija, Srebrna Vrata, Ljubljana, Dalmacija, Central, Vila Rosina, Restaurant Matić, Šumica, Emona, Adria, Gašpić, a od nacionaliziranih poslovnih prostora koji su predati uz najam Union Dalmaciji za OOUR Mosor nalazi se prostori 3 praone hotela Bellevue, buffet Bellevue, 2 skladišna prostora hotela Bellevue (list 87-88 spisa).

Nadalje, iz popisa poslovnih objekata i skladišnih prostora OOUR-a Mosor koji se tada nalazio u sastavu RO Union Dalmacija (list 89-90 spisa) proizlazi da se posebno vodila evidencija nekretnina navedenih u vlasništvo OOUR_a Mosor koje su uzete u najam od PIS-a za prostore, pa je razvidno iz popisa da se kao vlasništvo OOUR-a Mosor po osnovi nacionalizacije pored hotela Bellevue, radione Bellevue vodilo prenoćište "Ljubljana" i prenoćište "Srebrna vrata" i hotel "Slavia", a pod najmom PIS-a praone Bellevue 1.,2. i 3., skladište pod A. i B. i buffet Bellevue. Iz dopisa Zavoda za gospodarenje gradom, Odsjeka za gospodarenje nekretninama u vlasništvu Grada od 30.9.1994. god. (list 92 spisa) kojim navedeno tijelo dostavlja Gradskom poglavarstvu Grada Splita popis organizacija (društva s ograničenom odgovornošću), kojima upravlja Holding d.d. za hotelijerstvo, ugostiteljstvo i turizam Laurus Split, time da iz tabelarnog prikaza poslovnih prostora proizlazi da su zaključeni ugovori o zakupu s bivšim poduzećem Union Dalmacija OOUR Mosor za prostore koje koristi Laurus d.d.. Naime radi se o istim poslovnim prostorima koji su se nalazili u popisu OOUR-a Mosor u sastavu

Union Dalmacije za koje su bili zaključeni ugovori o zakupu sa PIS-om, a neki od ugovora prileže spisu (list 97-99 spisa).

Tuženik Grad Split se u dokaznom gradivu poziva na Odluku Vlade RH, Komisije za rješavanje sporova o pravima općina, gradova i županija od 24.10.1996.god. iz koje je vidljivo na koji način su preuzete pokretnine i nekretnine bivše Općine Split, a sve na temelju dostavljenih podataka o nekretninama bivše Općine Split, međutim ne postoje evidentirane nekretnine koje su predmet ovog postupka koje bi bile raspoređene u Gradu Splitu osim što iz dijela Odluke proizlazi da ukoliko neke nekretnine bivše Općine Split nisu obuhvaćene iste će pripasti vlasništvu one lokalne samouprave na čijem se teritoriju nalaze. Iz nagodbe zaključene u spisu OS Split broj IP-2287/94 u kojem je razgraničena imovina prava i obveze nakon 01.01.1988.god. kada je došlo do reorganizacije PIS-a, sve iz razloga što je Općina Split osnovala Zavod za pripremu zemljišta, te Fondove u stambenom i komunalnom gospodarstvu te preuzela od PIS-a poslove pripreme, kao i poslove u stambenom i komunalnom gospodarstvu, nagodbom je izvršena raspodjela imovine na način da je točno navedeno koje su nekretnine pripale u vlasništvo Grada Splita, a što ostaje u vlasništvu za Poduzeće za izgradnju Splita. Navedenom nagodbom Poduzeće za izgradnju Splita je ovlastilo Grad Split da izvrši uknjižbu prava vlasništva na svoje ime na svim nekretninama koje nisu bile predmet nagodbe na kojima je poduzeće uknjiženo u zemljišnim knjigama prava vlasništva uz istodobno brisanje prava tog poduzeća bez daljnjeg prava njegovog sudjelovanja.

Tuženik Grad Split ističe u tijeku postupka da je predmetna nekretnina uknjižena kao društveno vlasništvo a kao nosilac prava korištenja upisano je Poduzeće za poslovne objekte čiji je pravni slijednik Grad Split, te prilaže rješenje o uknjižbi broj Z-1705/66 iz kojeg je razvidno da je kao nosilac prava korištenja upisano Poduzeće za poslovne objekte Split iz kojeg tužitelj izvlači svoje pravno sljedništvo. Međutim, razvidno je da tužitelj Laurus d.d. nije Gradu Splitu osporavao pravno sljedništvo upisa u zemljišnim knjigama, već se poziva na primjenu članka 362. stavak 2. Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima (NN broj 91/96 – u daljnjem tekstu ZVDSP-a), te tužitelj dokazuje da je pravo vlasništva stekao od svojih pravnih prednika i to na temelju valjanog pravnog osnova, a sve temeljem članka 363. stavak 2. ZVDSP-a.

Naime, člankom 363. stavak 2. ZVDSP-a je propisano da osoba iz stavka 1. čl. 363. ZVDSP-a čije pravo vlasništva protječe od nekadašnjeg prava upravljanja ili korištenja i raspolaganja stvari u društvenom vlasništvu, a koja se ne može osloniti na prednjevu vlasništva, ili koja dokazuje suprotno od nje, dokazat će svoje pravo vlasništva ako dokaže da je ona odnosno njezin pravni prednik bio stekao prava upravljanja ili korištenja i raspolaganja stvari, odnosno pravo korištenja ili prvenstveno prava korištenja u društvenom vlasništvu na valjanom pravnom temelju i uz ispunjenje pretpostavki koje su se za stjecanje tog prava zahtijevale u trenutku stjecanja.

Prema navedenom, treba razlikovati osnovu stjecanja gore navedenih prava na nekretninama u društvenom vlasništvu koja se pretvaraju u pravo vlasništva stupanjem na snagu ZVDSP-a od načina stjecanja tih prava. Stoga, osnova stjecanja može biti ili pravni posao ili sudska odluka ili odluka nadležnog tijela ili zakon, a način stjecanja-uknjižba tih prava u zemljišnim knjigama ili polaganje ovjerovljene isprave kod nadležnog suda, ako nekretnina nije upisana u zemljišnim knjigama.

Kako tužitelj Laurus d.o.o. u stečaju iz prethodno navedenog obrazloženja pravnog slijeda zaista postoji kao pravni slijednik hotelskog poduzeća Hotel Bellevue, te je proveo pretvorbu društvenog

kapitala nekretnina koje su procijenjene u kapitala prilikom pretvorbe vlasništva, to su prema mišljenju ovog suda ispunjene nužne pretpostavke bez kojih nema mogućnosti stjecanja prava vlasništva. Prema odredbi članka 360. stavka 1. ZVDSP-a pravo upravljanja odnosno korištenja i raspolaganja na stvarima u društvenom vlasništvu prestalo je pretvorbom nositelja toga prava, pravo vlasništva one osobe koja je pretvorbom postala sveopći pravni slijednik dotadašnjeg nositelja prava upravljanja, odnosno korištenja i raspolaganja na toj stvari, a koji stvar podobna biti predmetom prava vlasništva, osim ako posebnim zakonom nije drugačije određeno, a prema odredbi stavka 2. istog članka pravo upravljanja odnosno korištenja i raspolaganja na stvari u društvenom vlasništvu osobe koja se do stupanja na snagu tog Zakona nije pretvorila u subjekt prava vlasništva, postaje stupanjem na snagu tog zakona pravo vlasništva do tadašnjeg nositelja prava upravljanja odnosno korištenja i upravljanja na toj stvari, odnosno korištenja i raspolaganja na toj stvari, ako je stvar sposobna biti predmetom prava vlasništva, odnosno ako posebnim zakonom nije drukčije određeno. Odredbom članka 390. stavak 1. ZVDSP-a propisano je da se odredbe članka 360-365 tog Zakona ne primjenjuju na stvari koje nisu unesene u društveni kapital pravnih osoba u postupku pretvorbe na temelju Zakona o pretvorbi.

Prema članku 390. ZVDSP-a trgovačko društvo kao pravni slijednik društvenog poduzeća, po završenoj pretvorbi društvenog vlasništva, vlasnik je nekretnina koje su na dan procjene vrijednosti temeljenog kapitala u postupku pretvorbe ili privatizacije bile: društveno vlasništvo s pravom upravljanja, korištenja i raspolaganja društvenog poduzeća i koje su mogle biti predmet stjecanja prava vlasništva i čija je vrijednost procijenjena u kapital društva i koje su po nadležnom tijelu iskazane u kapitalu društva. Navedene pretpostavke moraju biti kumulativno ispunjene da bi trgovačko društvo bilo vlasnik nekretnina. S obzirom da je u tijeku postupka utvrđeno da tužitelj Laurus d.d. u stečaju u neprekinutom nizu svojih pravnih prednika dokazuje slijed i to počevši od Gradskog hotelskog poduzeća Hotel Bellevue sa sjedištem u Splitu koji je temeljem rješenja Narodnog odbora Grada Splita osnovan i kojemu je dato pravo upravljanja hotelom Bellevu kao osnovnim sredstvom, pa preko HP Mosor kasnije kao OOUR Mosor u sastavu RO Union Dalmacije iz Splita, te promjenom naziva tvrtke u poduzeće za hotelijerstvo, ugostiteljstvo i turizam Laurus s p.o. čiji je pravni slijednik po izvršenoj pretvorbi upravo tužitelj, a koja vrijednost hotela Bellevue je procijenjena u vrijednost društvenog kapitala i to upravo sporne čest.zgr. 957/8 i čest.zgr. 957/2 Z.Z. 2340 k.o. Split kako je to utvrđeno u elaboratu o procjeni vrijednosti tužitelja.

Tužitelj Laurus d.d. je u tijeku postupka isticao dosjelost kao osnov stjecanja prava vlasništva, međutim iz dokaza provedenih u tijeku postupka neprijeporno proizlazi da je tek Odlukom o organiziranju dioničkog društva "Laurus" u holding poduzeće uz istodobno osnivanje novih poduzeća podjelom dijela imovine novoosnovanom Laurus Bellevue d.o.o. na korištenje pripao Hotel Bellevue, dok je inventar procijenjen u vrijednosti od 522.065 DEM u protuvrijednosti HRD unijete u temeljni kapital novoosnovane tvrtke. Nije prijeporno ni to da je u postupku koji je pripojen ovom predmetu radi zajedničkog odlučivanja po tužbi glavnog umješaća tužitelja Laurusa Bellevue d.o.o. u stečaju, nad istim otvoren stečajni postupak rješenjem ovog suda broj St-83/02 od 13.6.2002.god., te da je navedena tvrtka upravljala i koristila navedeni hotel kao isključivi gospodarstvenik.

Tužitelj je pred ovim sudom podnio tužbu dana 3.7.2002.god., dok je člankom 388. stavak 4. ZVDSP-a rok za stjecanje prava vlasništva na nekretninama koje su na dan 8.10.1991.god. bile u društvenom vlasništvu kao i za stjecanje stvarnih prava na tim nekretninama dospjelošću, računa se i vrijeme

posjedovanja proteklo prije tog datuma. Međutim odlukom US RH (NN broj 137 od 14.12.1992.god.) ukinuta je odredba članka 388. stavak 4. ZVDSP-a, iz razloga što se po ranijem Zakonu o osnovnim vlasničko pravnim odnosima iz ovog osnova, kao ni iz činjenice da Laurus d.d. u stečaju nije bio posjednik, ni posredni ni neposredni, nije moglo steći pravo vlasništva dosjelošću, pa se stoga dosjelost po obrazloženju US RH ne može računati prije 8.10.1991.god.. Međutim, za razdoblje nakon 1991.god. odnosno 1993.god. Laurus d.d. i nije bio u posjedu navedenog hotela, već je faktičku vlast nad hotelom imao Laurus Bellevue d.o.o.. Tužitelj u tijeku postupka ističe da je Laurus Bellevue d.o.o. kao društvo kćeri u statusu posrednog posjednika kako to proizlazi iz članka 10. stavak 2. ZVDSP-a, međutim iz tijeka postupka razvidno je da nikakva a ni vlasnička prava Laurus d.d. nije konzumirao na nekretnini Hotelu Bellevue koju je koristio Laurus Bellevue d.o.o., niti na temelju zakupa, najma ili po kakvom drugom stvarno pravnom ugovornom odnosu.

Primjenom članka 390. ZVDSP-a, te odredbi članka 360. do 365. navedenog Zakona koje se odnose na utvrđenje prava vlasništva za imovinu na kojima je prethodno postojalo pravo upravljanja korištenja i raspolaganja u društvenom vlasništvu, ne može se primijeniti na onu imovinu koja nije unesena u društveni kapital pravnih osoba u postupku pretvorbe temeljem Zakona o pretvorbi društvenih poduzeća, te budući tužitelj iz tužbe glavnog mješanja Laurus Bellevue d.o.o. nije u postupku pretvorbe u temeljni kapital unio i procijenio nekretnine što u naravi činu Hotel Bellevue, to ne postoje zakonske presumpcije za zaštitu pretvorenih prava odnosno, tužba glavnog umješaača kojim traži utvrđenje prava vlasništva nekretnine označene kao čest.zgr. 957/8 i 957/2 Z.U. 2340 k.o. Split, te 957/9 Z.U 1096/0 k.o. Split je u cijelosti neosnovana.

Iz djelomičnog rješenja HFP-a od 29.6.1999.god. razvidno je da su u postupku pretvorbe HUTP Laurus s p.o. Split procijenjene nekretnine u društvenom vlasništvu i to čest.zgr. 957/9 u površini od 328 m2 i čest. zgr. 957/2 Z.U. 2340 u površini od 268m2 sve k.o. Split na kojim česticama je sagrađen objekt hotela Bellevue. Tužitelj Laurus d.d. je u tijeku ovog postupka ishodio zaključak HFP-a kojem je odbijen zahtjev Laurus d.d. u stečaju za dopunu rješenja o iskazu nekretnina na način da se u rješenju od 29.6.1999.god. upiše i čest.zgr. 957/9 k.o. Split koja je upisana u Z.U.10960 k.o. Split. Tumačeći formalistički tekst članka 360. stavak 1. ZVDSP-a, te članak 390. stavak 1. ZVDSP-a proizlazi da tužitelj Laurus d.d. u temeljni kapital nije unio čest.zem. 957/9 Z.U. 10960 k.o. Split, posebno što tužitelj Laurus d.d. u podnesku od 23.11.2004.god. (list 51 spisa) navodi da je dio te čestice unio i procijenio u društveni kapital kroz zgradu označenu kao čest.zgr. 957/8 i 957/2 Z.U. 2340 k.o. Split. Identifikaciju nekretnina izvršio je sudski vještak za geodeziju Tihomir Duvnjak, te je utvrdio da je hotel Bellevue smješten na pojedinim etažama čestice zemlje 957/2 i čest.zgr. 957/8 k.o. Split i na čest. zgr. 975/9 k.o. Split što u naravi predstavlja kuhinja od 91,81m2, priprema kuhinje od 34,81m2, sprema 9,40 m2, garderoba osoblja 18,41 m2 te terasa od 143 m2, sve u prizemlju te na I katu 6 soba s WC od 76,92 m2, hodnik od 39,62 m2 i sprema od 11,99 m2, na II katu soba s WC od 20,24 m2. Razvidno je da se radi o znatnim površinama prostora u odnosu na preostali prostor čest.zgr. 957/2 i 957/8 k.o. Split, a ne samo u neznatnom dijelu kako je to proizlazi iz zaključka HFP od 15.12.2009.god. Bez obzira što tužitelj navodi da je cjelokupni hotel uključen i procijenjen u temeljnu vrijednost kapitala društva, takva situacija ne prikazuje zemljišno knjižno stanje, a što je jedan od nužnih uvjeta za upis prava vlasništva u koji se pretvorilo pravo korištenja. Naime, razvidno je da ni u pravnom osnovu iz kojeg tužitelj izvlači svoje sljedništvo kao osnov za stjecanje prava vlasništva a to je rješenje NO Grada Splita od 17.11.1951.god. nije dana zemljišno knjižna numeracija osim što je opisno navedeno da se osnovna sredstva poduzeća sastoje iz objekta hotela Split. Tome u

prilog ide i činjenica koju tužitelj ne osporava u tijeku postupka, a koja je nesporna da je dio prostora koji su bili u sastavu hotela Bellevue upravo pravni prednik tužitelja uzimao u zakup od strane PIS-a, odnosno kasnije Zavoda za izgradnju Splita-Sektor za poslovni prostor, odnosno od strane Skupštine Općine Split. To što se tužitelj poziva na potvrdu Ureda državne uprave Splitsko dalmatinske županije, Službe za prostorno uređenje, Zaštitu okoliša, graditeljstvo i imovinsko pravne osnove, Odsjeka za graditeljstvo i obnovu kojim se potvrđuje da se na čest.zgr. 957/2, 957/8 i 957/9 sve k.o. Split nalazi sagrađen hotel Bellevue iz Splita, radi se o stanju koje je utvrđeno na dan 29.6.2006.god. Međutim, takvo stanje nije sporno gledajući površinski cjelokupni objekt, ali kao činjenica je nesporno da u djelomičnom rješenju HFP nije unesena čest. zgr. 957/9 sve k.o. Split, a vjerojatno upravo iz razloga jer je samo dio navedene čestice zemlje površinski u sastavu hotela Bellevue.

Tužitelj nije priložio elaborat o pretvorbi iz kojeg bi bilo razvidno da li je čest. zgr. 957/9 k.o. Split navedena i procijenjena čestica u temeljnom kapitalu. Radi navedenog ista nije mogla biti dosuđena tužitelju kako je isti zatražio u podnesku od 23.11.2006.god. (list 168 spisa).

Neosnovan je prigovor tuženika Grad Split kojim se poziva na članak 77. Zakona o naknadi za imovinu oduzetu za vrijeme vladavine (NN broj 92/96) kojim je propisano da Republika Hrvatska stječe pravo vlasništvo na imovini koja je predmet naknade na temelju odredaba ovog Zakona glede kojih zahtjev za naknadu nije podnesen ili je pravomoćno odbijen, ako zakonom nije drugačije određeno. Nije prijeporno da je od strane ODO RH Split podnesen prijedlog za utvrđivanje prava vlasništva RH na nekretnini i to upravo za predmetne nekretnine na kojih je bila upisana I Pučka dalmatinska banka kojom su predmetne nekretnine komfificirane.

Sud je mišljenja da navedeni prigovor nije osnovan, jer članak 52. navedenog Zakona propisuje da se prijašnjem vlasniku ne vraća imovina u vlasništvo i posjed na kojoj su na temelju valjanog pravnog osnova treće osobe stekle pravo vlasništva odnosno ako im imovina na temelju valjanog pravnog osnova za stjecanje prava vlasništva predana u posjed, ukoliko drugim Zakonom nije drugačije propisano.

Članak 53. stavak 1. navedenog Zakona potpisuje da se prijašnjem vlasniku ne vraća u vlasništvo i posjed imovina (neizgrađeno građevinsko zemljište, poslovni prostori i sl.) koje je sukladno Zakonu o pretvorbi poduzeća uneseno u društveni kapital poduzeća, već prijašnjem vlasniku pripada pravo naknade u dionicama, ili u udjelima društva u čiji kapital je u trenutku pretvorbe unesena ta imovina.

Dakle, tumačenje članaka navedenog Zakona u ovoj pravnoj stvari radi se o imovini koju su prednici tužitelja stekli temeljem valjanog pravnog osnova i koja je unesena u društveni kapital poduzeća, pa u konkretnom slučaju isključena je primjena članka 77. navedenog Zakona jer se radi o imovini koja ima svog titulara.

Tuženik u tijeku postupka ističe prigovor zastare jer da je odredbama ZVDS-a propisano da se vlasništvo na nekretninama stječe upisom u zemljišne knjige temeljem isprave, a zahtjev za izdavanje tabularne isprave za uknjižbu kao obvezni pravni zahtjev tužitelja da je zastario. Prigovor tuženika je neosnovan, naime radi se o tužbi radi utvrđenja kojom tužitelj kao izvan knjižni vlasnika traži da tuženik koji je u zemljišnim knjigama upisan kao vlasnik, izda ispravu potrebnu za zemljišno knjižni prijepis, pa primjenom članka 224. Zakona o zemljišnim knjigama (NN broj 91/96, 68/98 183/99,

114/01, 100/04, 107/07). Naime u stavku 2. istog članka je propisano da izvan knjižni nositelj stvarnih prava dužan je do 1.1.2007.god. pokrenuti postupak za upis stvarnih prava na nekretninama u zemljišnu knjigu. Bez obzira što je tužitelj podnio tužbu 3.7.2002.god. sukladno uvjetima koji su propisani člankom 224. stavak 2. Zakona o zemljišnim knjigama ovaj rok koji se odnosi na zaštitu povjerenja u istinitosti zemljišno knjižnog stanja ne odnosi se sa na nekretnine na kojima je upisano zemljišno vlasništvo jer je na te nekretnine zaštita povjerenja kako u istinitosti tako i potpunosti odgođena do 1.1.2010.god., upravo iz razloga jer se brisanje društvenog vlasništva na građ. zemljištu i upis prava vlasništva ne obavlja po službenoj dužnosti, već na zahtjev pravne osobe koja za to ima pravni interes.

Tužitelju Laurus d.d. u stečaju nije priznat tužbeni zahtjev radi utvrđenja kako je to postavljeno u tužbenom zahtjevu od 23.11.2006.god. prema kojem je zahtjev uređen u skladu s Potvrdom Ureda državne uprave Splitsko-dalmatinske županije RH, Službe za prostorno uređenje, zaštitu okolišta, graditeljstvo, Odsjeka za graditeljstvo Klas 361-08/06-01/00076, Ur.broj 2181-05-02-00-06-04 od 29.6.2006.god. sve iz razloga jer nije prihvaćen u cijelosti tužbeni zahtjev kako je to zatraženo, međutim navedena potvrda će ipak biti od značaja prilikom vršenja upisa jer ista potvrđuje stanje koje je utvrdio i sudski vještak za geodeziju dipl.ing. Tihomir Duvnjak od 24.1.2006.god. i koje vještvo čini sastavni dio ove sudske odluke.

Odbijen je prijedlog Laurusa d.d. radi izdavanja privremene mjere kojom se zabranjuje Gradu Splitu svako raspolaganje, posebno utuđenje i opterećenje nekretnina čest. zgr. 957/8 i čest. zgr. 957/2 Z.U. 2340 k.o. Split u naravi hotel Bellevue u Splitu, B. Jelačića 2, jer ne postoje zakonski uvjeti propisani člankom 298. stavak 1. u svezi s člankom 299. Ovršnog zakona (NN broj 57/96, 29/99, 42/00, 183/03, 194/03, 151/04 i 88/05, 121/05, 68/08). Naime, tužitelj kao predlagatelj osiguranja nije dokazao opasnost da bi bez takve mjere protivnik osiguranja spriječio ili znatno otežao ostvarivanje tražbine, osobito time što bi promijenio postojeće stanje stvari ili radi sprječavanja nasilja ili nenadoknadive štete. Naime u posjedu hotela nalazi se treća osoba Laurus hotel Bellevue d.o.o., te nema opasnosti a niti mogućnosti nastanka nadoknadive štete od strane Grada Splita, a posebno što na ove okolnosti tužitelj nije ponudio vjerodostojne dokaze.

Laurus Bellevue d.o.o. u stečaju u tužbi glavnog umješača od Laurus d.d. u stečaju Split kao tuženika pod 1. i u odnosu na tuženika pod 2. Grad Split smatra da ima pravni interes na podnošenje tužbe iz razloga jer svoje potraživanje nije prijavio u stečajnom postupku koji se vodi nad Laurus d.d. u stečaju, i da se radi o nekretnini koja u naravi predstavlja imovinu glavnog umješača, iako se Grad Split još uvijek vodi kao formalni vlasnik nekretnine hotela i njegovih pripadajućih dijelova. Ukoliko se radi o imovini koja nije ušla u imovinu tužitelja Laurus d.d. u stečaju u postupku pretvorbe, u tom slučaju Laurus Bellevue u stečaju ima jednaki pravni interes radi postavljanja tužbe radi utvrđenja prava vlasništva. Posebno što je presudama TS Split koje su potvrđene od VTS-a RH utvrđen princip solidarnosti između tvrtke majke i kćeri, odnosno Laurus d.d. u stečaju i Laurus Bellevue d.o.o. u stečaju. Glavni umješač je prije tužitelja zatražio od Fonda dijela nekretnine čest.zgr. 957/9 k.o. Split za koju tužitelj nije ni znao da je dio cjeline Hotela Bellevue a koji započeti postupak još nije okončan. Stoga glavni umješač postavlja glavni i podredni tužbeni zahtjev podneskom od 1.2.2010.god. (list 267 spisa) u kojem traži utvrđenje prava vlasništva nekretnina označenih kao čest.zgr. 957/8 i 957/2 Z.U. 2340 k.o. Split te čest zem 957/9 z.u. 10960 k.o. Split te da bi isti bilo ovlašten temeljem presude ishoditi uknjižbu prava vlasništva navedenih nekretnina na svoje ime uz brisanje tog prava na tuženika.

U svezi ovako postavljenog tužbenog zahtjeva razvidno je da glavni umještač nije ničim opravdao postavljanje ovakvog tužbenog zahtjeva na utvrđenje i to za navedene čestice jer u tijeku postupka nije priložio dokaze da su navedene nekretnine ušle u elaborat o pretvorbi, pa stoga ne postoje zakonski uvjeti propisani člankom 360. stavak 1. ZVDSP-a, jer i glavni umještač to svoje pravo vlasništvo kako je razvidno iz dokaza crpi iz prava upravljanja odnosno korištenja i raspolaganja na nekretninama koje su do pretvorbe bile u društvenom vlasništvu.

Nadalje, glavni umještač predlaže usvajanje podrednog tužbenog zahtjeva ukoliko sud utvrdi da je Laurus d.d. u stečaju vlasnik predmetnih nekretnina na način da se utvrdi postojanje tražbine Laurus Bellevue d.o.o. u stečaju kao stečajnog vjerovnika II isplatnog reda naspram stečajnog dužnika Laurus d.d. u stečaju u ukupnom iznosu od 11.474.786,00 kn.

U odnosu na potraživanje novčane tražbine II višeg isplatnog reda neprijeporno je za navesti da je stečajni postupak nad Laurus d.d. u stečaju otvoren 24.9.2001.god. pod brojem St-49/01, a nad tvrtkom Laurus Bellevue d.o.o. u stečaju otvoren je dana 13.6.2002.god. pod brojem St-83/02. Glavni umještač temelji svoju novčanu tražbinu prema Procjeni vrijednosti materijalne i nematerijalne imovine na dan 22.4.2009.god. prema tržišnoj vrijednosti a koja je sastavljena od strane sudskog vještaka za knjigovodstvo i financije dr. Ivica Filipović, ovlaštenog revizora. Po navedenom sudskom vještaku vrijednost iznosa 2.026.926,00 kn. Iz procjene je razvidno da se radi o imovini koja u naravi predstavlja inventar Laurus Bellevue d.o.o. dakle pokretnine, a u odnosu na temeljni kapital koji je unesen u Laurus Bellevue d.o.o. Split prilikom osnivanja predstavljao je pokretnine u vrijednosti od 1.927.900,00 kn, to nije razlučeno u procjeni što u naravi predstavljaju pokretnine koje su unesene u temeljni kapital prilikom osnivanja, u odnosu na pokretnine odnosno inventar koji je od strane umještača unesen i koji se može knjigovodstveno iskazati kao tržišna vrijednost, i koja je utužena od strane tužitelja kao glavnog umještača. Navedeno glavni umještač nije prikazao, a niti u tom pravcu priložio dokaze, tako da je o utvrđenju vrijednosti novčane tražbine kao materijalne imovine zahtjev odbijen kao neosnovan.

Glavni umještač je u tijeku postupka potraživao izvršena ulaganja u hotel Bellevue u vrijednosti od 1.120.495,67 kn, kako je to specificirao podneskom od 1.2.2007.god. za izvršena ulaganja nakon otvaranja stečajnog postupka (13.6.2002.god.), za koje je priložio račune i koja su izvršena u tijeku 2004.god., zatim u tijeku 2005.god. koja uključuju procjenu ulaganja u kavanu i restoran, u tijeku 2006.god. ulaganja za kupnju zastora, tapicirunga, madraca podnica i druge opreme, za koje je tuženik Grad Split u toku postupka istakao prigovor da se radi o troškovima postupka koji su trebali biti priznati u stečajnom postupku, međutim tužitelj iz tužbe glavnog umještanja Laurus Bellevue do.o. nije priložio dokaze da li su i ova ulaganja priznata kao trošak u stečajnom postupku i u kojem iznosu. Ova ulaganja glavni umještač je potraživao u sklopu izvršenih ulaganja na ime materijalne imovine za koju je sudski vještak Filipović izvršio procjenu imovine na dan 22.4.2009.god. u vrijednosti od 2.026.926,00 kn.

Glavni umještač potražuje procjenu vrijednosti goodwilla hotela Bellevue u Splitu u vrijednosti od 9.445.860,18 kn, sve prema procjeni sudskog vještaka za knjigovodstvo i financijske poslove na dan 22.4.2009.god. Isključivi dokaz kojim glavni umještač potražuje ovakav oblik nematerijalne imovine jest prikaz popunjenosti kapaciteta, te ostvareni prihodi i rashodi za razdoblje od 2006.-2008.god.. Na oporezivanu ostvarenu dobit vještak uzima u obzir koncept vremenske vrijednosti novca prema kojem

su svi dobiti diskontirani na današnju vrijednost u iznosu od 9.445.860,18 kn. Za diskontiranje vještak koristi stopu od 9% koja uvažava očekivani povrat i rizik ovakvog ulaganja, te je izračunata svota odraz imena, ugleda, tradicije, lokacije, kvalitete usluge i svih ostalih čimbenika koji sačinjavaju goodwill hotela Bellevue.

Definicija goodwilla bi se prema pravnom shvaćanju mogla definirati kao dugoročnije ulaganje kroz vremenski period na način da bi se održao stečeni ugled tvrtke na tržištu, na način da bi se poboljšao ugled tvrtke na tržištu i doveo do očekivanog prometa i dobiti. To je prednost koja se temelji na ugledu i poslovnim vezama kao i vjerovatnoći da će postojeći klijenti nastaviti održavati poslovne odnose se tvrtkom. Ukoliko se goodwill odnosi na tvrtku, on se uzima u obzir prilikom prodaje udjela u tvrtki, pa se tom prilikom izražava kao novčana vrijednost i utječe na visinu naknade koja se plaća za prijenos djela ili svih udjela. Naime, kako domaće zakonodavstvo još ne koristi goodwill kao pravni pojam, uporedni pravni institut europskog prava s goodwillom je institut francuskog prava Foncommerce. Radi se po pravnom pojmu vezanom za prodaju poduzeća koji uvećava njegovu vrijednost, povezuje se s trgovačkom klijentelom, kupcima, potrošačima, ostvarenom dobiti u posljednje 3 godine, ali i tvrtkom, žigom, autorskim i patentnim pravima.

Iz tumačenja navedenog proizlazi da bi institut goodwill bio puno širi od vrijednosti ostvarene dobiti po očekivanoj diskontnoj stopi kako je to prikazao vještak za razdoblje poslovanja od 2006.-2008.god. Sud je prvenstveno mišljenja da je dobar glas, čuvenost i reputacija hotela Bellevue nije stvorena samo za razdoblje od 2006.-2008.god, već daleko prije jer se radi prvenstveno o nazivu hotela koji je prepoznatljiv i u ostalim turističkim destinacijama u Hrvatskoj kao i širom svijeta jer postoje hoteli koji posluju pod istim imenom. Hotel Bellevue koji ima svoj ugled i reputaciju na tržištu se povijesno održao pod istim nazivom još od 19.st. kada je zgrada hotela izgrađena i dok je još bio u sastavu Prve pučke dalmatinske banke, dakle, vremenski puno prije nego što je glavni umješač osnovan i stupio u posjed predmetnog hotela iz 1994.god. Stoga, sud nije mogao priznati glavnom umješaču ovakvu vrijednost nematerijalne imovine, jer ista nije dovoljno prepoznatljiva, određena i potkrijepljena dokazima u smislu da bi odgovarala pravnom institutu goodwilla, radi čega je zahtjev odbijen kao neosnovan.

Odbijen je zahtjev tužitelja iz tužbe glavnog mješanja koji od Grada Splita potražuje ukupnu vrijednost od 11.472.786,00 kn zajedno sa zakonskim zateznim kamatama u visini eskontne stope HNB koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekucem polugodištu uvećano za 5% poena a koja kamata teče od 7.2.2006.god. i to iz identičnih razloga iz kojih je odbijen zahtjev umješača. Naime, u odnosu na materijalna davanja tužitelj kao glavni umješač nije razlučio vrijednost pokretnina iz temeljenog kapitala u vrijednost na ukupnu procjenu pokretnina odnosno inventara a u odnosu na nematerijalnu vrijednost goodwilla sud prihvata iste razloge odbijanja ovog zahtjeva koji su dati u odnosu na Laurus d.o.o. u stečaju.

Stoga je, temeljem gore navedenog odlučeno je kao u točkama I. do V. izreke presude.

Odluka o troškovima postupka temelji se na članku 154. stavak 2. Zakona o parničnom postupku time da je trošak tužitelju dosuđen djelomično u odnosu na ukupno vrijednost postavljenog zahtjeva, a nakon podnošenja tužbe Laurus Bellevue d.o.o. kao tužitelja glavnog umješača za poduzete parnične radnje tuženika nakon 7.2.2006.god. tuženik Grad Split i Laurus Bellevue d.o.o. koji u sporu nije uspio

solidarno su tužitelju nadoknaditi troškove postupka, svaki za ½. Stoga je za sastav tužbe tužitelju Laurus d.d. u stečaju Split od 3.7.2002.god. priznat iznos od 10.000 bodova odnosno 100.000,00 kn te trošak PDV od 22% ukupno 122.000,00 kn, zastupanje na ročište od 10.9.2002.god. priznato je 10.000 bodova odnosno 100.000,00 kn te trošak PDV od 22% ukupno 122.000,00 kn, za zastupanje na ročištu od 16.2.2005.god. po 4.750 bodova odnosno 47.500,00 kn te PDV od 22% što iznosi 57.950,00 kn, zastupanje na ročište od 16.3.2005.god. po 4.750 bodova odnosno 47.500,00 kn te PDV od 22% ukupno 57.950,00 kn, zastupanje na ročište od 12.10.2006.god. po 4.750 bodova odnosno 47.500,00 kn te PDV od 22% što iznosi 57.950,00 kn, za ročište od 23.11.2006.god. po 9.500 bodova te PDV od 22% što ukupno iznosi 115.900,00 kn, za zastupanje na ročište od 5.7.2007.god. po 4.750 bodova odnosno 47.500,00 kn te PDV 22% što iznosi 57.950,00 kn, za sastav podneska od 23.11.2004.god. po 9.500 bodova odnosno 95.000,00 kn što uz PDV iznosi 115.900,00 kn, za sastav podneska od 16.3.2005.god. po 50 bodova odnosno 500,00 kn što s PDV iznosi 610,00 kn sastav podneska od 23.11.2006.god. po 50 bodova odnosno 500,00 kn što s PDV od 22% iznosi 610,00 kn, zastupanje na ročište od 23.2.2010.god. po 4.750 bodova odnosno 47.500,00 kn što s PDV od 23% iznosi 58.425,00 kn, žalba od 15.7.2010.god. po 4.750 bodova što sa PDV od 23% iznosi 58.425,00 kn, sastav podneska od 2.5.2012.god. po 50 bodova odnosno 500,00 kn što sa PDV od 25% iznosi 625,00 kn, zastupanja na ročište od 3.5.2012.god. po 4.750 bodova što iznosi 47.500,00 kn sa PDV od 25% iznosi 59.375,00 kn te zastupanje na ročištu od 18.9.2012.god. po 9.500 bodova odnosno 95.000,00 kn što s PDV od 25% iznosi 118.750,00 kn a sve primjenom OT (NN broj 91/04) Otbr.7. 8. stavak 1. i 3., 9. stavak 1. i 2., 10. stavak 3. i 42.

Međutim, tuženik Grad Split je dužan nadoknaditi tužitelju Laurus d.d. u stečaju troškove parničnog postupka u vrijednosti od 4/5 sve do ročišta od 5.2.2007.god. kada se na tom ročištu upustio u raspravljanje Laurus Bellevue d.o.o. u stečaju u odnosu na kojeg je zahtjev odbijen, pa za sve poduzete parnične radnje od 5.2.2007.god. pa do zaključenja raspravljanja tuženik Grad Split i glavni umješak tužitelja Laurus Bellevue d.o.o. u stečaju koji nije uspio u ovom sporu dužni su tužitelju Laurus d.d. u stečaju solidarno nadoknaditi troškove parničnog postupka sve za ½.

Stoga zbrajajući gore parnične radnje sve do 23.11.2006.god. ukupna vrijednost poduzetih parničnih radnji iznosi 417.850,00 kn time da je tužitelju Laurus d.d. na ime uspjeha u sporu priznata vrijednost od 4/5 dijela cjeline u iznosu od 334.280,00 kn koji iznos mu je dužan nadoknaditi Grad Split do 23.11.2006.god.

Od 23.11.2006.god. tužitelju Laurus d.d. u stečaju su parnične radnje dužne nadoknaditi Grad Split kao tuženik i tužitelj kao glavni umješak tužitelj Laurus Bellevue u stečaju koji tužbeni zahtjev u odnosu na Laurus d.d. u stečaju i Grad Split je odbijen, pa stoga ukupna vrijednost poduzetih parničnih radnji iznosi 591.570,00 kn te u odnosu na 4/5 dijela cjeline uspjeha tužitelja Laurus d.d. iznose 473.256,00 kn koji iznos je podijeljen u odnosu na Grad Split i Laurus Bellevue d.o.o. u stečaju, svaki po iznos od 236.628,00 kn. Na ovaj iznos od 236.628,00 kn pribrojen je iznos kojeg je na ime poduzetih parničnih radnji Grad Split dužan isplatiti tužitelju Laurus d.d. do dana upuštanja u parnicu tužitelja Laurus Bellevue d.o.o. kao umješaka u iznosu od 334.280,00 kn što ukupno iznosi 570.908,00 kn.

Zbrajajući ukupni parnični trošak kojeg su Grad Split u iznosu od 570.908,00 kn i u iznosu od 236.628,00 kn tužitelj kao glavni umješak Laurus Bellevue d.o.o. u stečaju, dužni isplatiti tužitelju Laurus d.d. u stečaju, ukupno iznos od 807.536,00 kn, pa s obzirom da je tužitelj zatražio isplatu od

1.620.625,00 kn to je na ime razlike od 813.089,00 kn zahtjev za naknadu troškova odbijen kao neosnovan, sve kako je presuđeno u točki VI izreke presude.

U Splitu, 25. veljače 2013. godine
SUDAC

Vinka Mitrović
Za točnost otpravka:

PRAVNA POUKA:

Protiv ove presude (rješenja) nezadovoljna stranka može podnijeti žalbu u roku od 8 dana od dana dostave presude (rješenja). Žalba se podnosi preko ovog suda za Visoki Trgovački sud Republike Hrvatske u tri primjerka.